

тъ се ставять за да опредѣлять едно съществително; нарѣчія-та се ставять всякога *подирь* глаголь-тъ; а прилагателни-тъ предъ съществителни-тъ. — Случаява се впрочемъ да се стави прилагателное *подирь* съществително-то си; но то быва само, кога между съществително-то и прилагателно-то е поставень съществителній глаголь *sein*, сжмь. — Въ всички-тъ други случаи прилагателное, поставено *подирь* единъ глаголь, употребява се като *нарѣчіе*. На примѣръ: *Dieses Kind ist schön* туй дѣте е хубаво (прилагателно); и *dieses Kind singt, schreibt schön*, туй дѣте пѣе, пише хубаво (нарѣчіе).

Нарѣчія-та въ Нѣмскій языкъ сжъ отъ два вида:

*I. Качественни.* (*Beschaffenheitswörter*) които опредѣляватъ: *какво* е состояніе-то; или пакъ: какъ се извршва дѣйствиe-то, чрезъ глаголь-тъ израженное? Н. п.: *dieser Mann sitzt ruhig*, тойеи человекъ сѣди спокойно (состояніе) и *er spricht schön und angenehm*; онъ хортува хубаво и пріятно (дѣйствиe).

*II. Обстоятелственни.* (*Umstandswörter*) които показватъ: *какъ?* т. е. по кой способъ и кога, и дѣ, едно нѣщо се е случило, станжло? Н. п. *Der Vogel singt jetzt*; птиче-то пѣе сега; *der Weise ist*